

Босқичлар

Босқичлар

Ҳизб ут-Тахрирнинг Мабдаи – Ислом.

Гояси – Ислом низомларини ижро қиладиган, оламга унинг даъватини олиб чиқадиган Ислом Давлатини барпо қилиш орқали исломий ҳаётни қайта бошлаш.

Вазифаси – Инсонларни сиёсий, иқтисодий, сақофий, ижтимоий ва бошқа барча муаммоларининг ечими келиб чиқадиган фикрий етакчилик сифатида Исломга даъват қилиш.

Фаолият майдони – бошланиш, ҳаракатланиш ва таянч нуқталаридан иборат.

Фаолият босқичлари:

биринчи – ҳизбий сақофатни пайдо қилиш учун ўрганиш ва таълим бериш,

иккинчи – Умнатга таъсир қилиш,

учинчи – ҳокимиятга етиш босқичи.

Гояга етиш йўли – фикратни ижро қилишнинг ягона тариқати, яъни мабданинг бир қисми деган эътиборда ҳокимиятни олиш. Ҳокимиятга етиш тариқати эса:

а – Исломни чуқур ўрганиш билан Умнат ичида исломий ақлия ва исломий нафсияни вужудга келтиришга таъсир кўрсата оладиган исломий шахсияларни тарбиялаш,

б – Умнатга Исломни, умнат манфаатлари ҳақиқатини ҳамда Ислом уларни ҳал қилиб, амалга ошишини кафолатлаганини тушинтириш учун Умнатга таъсир ўтказиб у билан бирлашишдан иборат.

Фаолияти – жамойи шаклда, бутун эътиборини жамиятга қаратган ҳолда, Умнатга мабдаий сақофат бериш ҳамда исломий ҳаётни қайта бошлаш учун фикрий ва сиёсий кураш олиб бориш.

Ғалабага етиш таянчи – Оламлар Роббиси Аллоҳ субҳанаҳу ва Таоло ҳамда У Зотнинг тез кунда нусрат беришига бўлган қалблардаги заррача шубҳа аралашмаган мустаҳкам иймон.

Ғалабага етиш муддати – –

Бугун эришилган натижа

1.Дунё мусулмонларининг ғафлат уйқусидан уйғониши,

– олам узра Ҳалифалик ҳуш-хабарининг тарқалиши,

Даъватчилар кофир ва золимларнинг каттиқ азоб ва қийноқларига чидашлари билан, жаннатларга сўроқсиз киритиладиган Собирлик,

– жонларини фидо қилишлари билан Саҳобаларнинг қирқталарига тенг келадиган Шаҳидлик,

– куфрнинг тажоввузларига парво қилмай, даъватларида мустаҳкам туришлари билан, Аллоҳнинг фаришталари ҳамда барча Пайғамбарлари қиёмат куни ҳавас қиладиган энг яхши уммат – Уммати Муҳаммад даражасига етдилар ва етмоқдалар.

2. Ўз даъватлари билан, мустамлакачи кофир ва унинг золим малайларининг кенг дунёсини тор қилишга, кунини тунга, тунини коро зулматга, бойлигу-мансабларини хасрат-надоматга, ўзларини Ислом деса гапидан, варақа деса йўлидан адашадиган, ҳатто муслима қизалоқларнинг ҳижобчаларини кўрганда лабларига учуқ тошадиган даражада даҳшатга сола олдилар.

Эргага:

– мустамлакачилик, унинг фикрий етакчилиги ва у ўрнатган барча шаклдаги ҳукмронлик устидан,

– мустамлакачиликнинг малайлари бўлмиш золим ҳокимлар, қаттол тузумни жонбозлик билан ижро этиб келаётган уларнинг думи бўлмиш жоҳил ҳукмрон гуруҳлар устидан албатта ғалабага эришиб,

– Аллоҳ таолонинг ҳукмини олий қилиш учун Ислом Рисолатини бутун оламга олиб чиқадиган **Ислом давлатини барпо қилишга эришадилар.** Иншаоллоҳ!

Индинга:

– Даъватни буюк мерос қилиб қолдирган Росул...нинг шафоатларига,
– барча ўтмиш пайғамбарлари ва фаришталарнинг муҳаббатларига,
– гуноҳларни мағфират қилувчи, охират кунининг ҳожаси Роббул Аъламин Аллоҳ Субҳанаҳу ва таолонинг ризоси орқали **Унинг жамолига мушарраф бўлишга каттиқ умид қиладилар.**

Ғоя олий бўлиб, Исломий ҳаётни қайта бошлаш ҳизб зиммасига оғир вазифаларни юклайди ва бу нарса ҳизб аъзоларидан бу олий ғояни амалга ошириш учун, бажаришлари лозим бўлган ишларнинг услуб ва воситаларини, маъно–моҳиятларини, фаолиятдаги қийинчилик ва машаққатлар нималардан иборат эканини ва уларни қандай енгиб ўтиш кераклигини онгли равишда батафсил идрок этишлари талаб қилинади.

Биринчи босқич

– сақофат ва таълим бериш, яъни тушунчаларини ўзгартириш, бу тушунчаларни ҳаёт майдонида амалга ошириш ва Умнат орасида Ислом фикрий етакчилигини ёйиш босқичи бўлиб, – хизбдан:

1 – ўз жисмини **кучайтириши**,

2 – умнатда ҳақиқий **бирлик**, фикрий яҳлитлик ҳамда **жамоий руҳни** пайдо қилиши талаб қилинади.

– аъзоларини тартибли суратда ҳалқаларда ҳизбий сақофат билан тарбиялаб, Мабдани тўла ва онгли равишда қабул қилинишини таминлаш орқали ўз ҳужайраларини кўпайтиради.

– жамоий сақофат бериш билан, жамиятдаги чирик ақидалар, бузук фикрлар ҳамда эски урф–одатларни ўзгартириш, тўғрилаш ва тозалаш орқали жамиятда Мабда ҳақидаги умумий онгни вужудга келтиради.

– жамоий сақофат бериб умнат билан боғланиши, даъват олиб бораётганини одамлар очиқ ҳис қиладиган даражада маълум қилиши орқали умнатда жамоий руҳни пайдо қилади.

Биринчи босқич муваффақияти, иккинчи босқич муваффақияти учун асосий шартдир.

Иккинчи босқич

– Ислом мафкурасини барча мафкуралардан ғолиб бўлиши учун бугун оламга ёйишга олиб борадиган кенг камровли фикрий ва шуурий инқилоб яшаш учун умнатга таъсир қилиш босқичи бўлиб, – хизбдан:

1 – ҳизбий фаолиятни умнатга тўла таъсир этувчи **мумтоз шаклга етказиш**,

2 – Умнатда Ислом даъватини оламга ёйишга олиб борадиган ҳақиқий **фикрий** ва **шуурий инқилобни** вужудга келтириш талаб қилинади.

– бунинг учун ҳизб ўзини тўхтовсиз кучайтириши, вужудини тўғри барпо этиши, муҳитини бутунлай поклаши ҳамда,

– Умнатга тартибли сақофат бериши, жамоий сақофат билан тарбиялаши, умнат манфаатларини қабул қилиши, мустамлакачи режаларини фош қилиши билан бир қаторда,

– жамиятда мабдани қатъий ёйилишига олиб борадиган муваффақиятли урунишлар қилиши шарт бўлади. Улар:

I. Фикрий ва шуурий инқилоб яшаш учун фикрий кураш олиб бориш.

II. Ҳизб фикрларини жамиятдаги етакчи ҳукмрон фикрларга айланттириш учун сиёсий кураш олиб бориш.

III. Ислом Давлатини барпо қилиш учун ғайри исломий жамиятга кириш.

Фикрий ва шуурий инқилоб яшаш учун фикрий кураш олиб бориш:
Таъсир қилиш – ҳизб мабдаи уммат мабдаи бўлиб қолиши учун мабдани тушунтириш,

Хитоб қилиш – тартибли сақофат ва жамоий сақофат бериш ҳамда уммат манфаатларини қабул қилиб, мустамлака режаларини фoš қилиш,

Уммат билан бирлашиш – уммат сезгиларини «фикр ва амал муайян ғоя учун» эканлигини гўзал ифода, равон тил ва тўғри сўз билан ифодалаб, умматнинг мабдани тез тушунишига эришишдан иборат.

1. Фикрий ва шуурий савиянинг пастлиги туфайли исломий умматнинг ўзи яшаётган бузуқ воқеи ва муҳлис қиёдатга муҳтож эканлигини тўла идрок этмаганлиги,

- исломий мамлакатларда капиталистик, демократик фикрларнинг ҳукмронлик қилиши, одамларга ғарб ҳазоратининг эгалик қилиши, ҳаёт ишларида капиталистик, демократик тузумларни татбиқ қилиниши,

- жамиятда ватанпарварлик, миллатчилик ва руҳий коҳинлик туйғуларининг етакчилиқ қилиши,

- мусулмонлар Исломга ижтимоий ҳаётларидагина амал қилиб, эътиқодларида виждоний мусулмон бўлиб қолишлари,

- исломий оламнинг мустамлака томонидан тузилиб, умматни ўз ҳукмронлиги остида ушлаб турган соҳта сиёсий ҳаракатларидан бошқа ҳақиқий сиёсий ҳаракатлардан мутлақо ҳоли экани,

- ҳизбий ташкилотлар ташкилотларнинг энг юксаги ҳисоблансада, исломий мамлакатлардаги ҳизбий ташкилотларнинг савияси фикрий ва сиёсий жиҳатдан оддий фикр юритиш даражасига ҳам етиб бормагани,

- уммат ўзи ўрганиб қолган мавжуд ташкилотлардан норози бўлсада, мабдаий сиёсий ташкилотнинг мавжуд бўлиш заруратини ҳали ҳам тўла идрок этмаганлиги,

- Ислом оламидаги ватанпарварлик, миллатчилик ва руҳий кўринишлар уммат ичидаги халқларнинг зехнига ҳукмронлик қилиши, халқ Исломга руҳий ва ижтимоий жиҳатдан риоя қилишга интилишига қарамасдан, ҳамон ўз вужудини Ислом Уммати сифатида эмас, балки халқ сифатида ҳимоя қилишлари буларнинг барчаси ҳизбдан: қуйидаги ишларни бажаришини талаб қилади.

«Умнат унга ҳукмронлик қилаётган фикрлардан ташкил топган хом—ашё», деган эътиборда фаолият бошлашдан олдин:

- Ҳизб ут-Таҳрир сақофатини жамиятда қабул қилинган етакчи сақофат қилиб қўйишни,

- исломий сақофатни эса барча одамларга умумий бошчилик қиладиган ягона сақофатга айлантиришни,

- умматнинг юзаки фикрлашини чуқур фикрлашга алмаштиришни,

- туйғуларини уйғотиб, сезгиларни кучайтиришни,

- исломий даъватни ёйиш Умнат учун барча ишлардан афзал эканлигини идрок эттириб,

- ундан эътиборсизлик, лоқайдлик ва бепарволикни узоқлаштириб,

- Исломни Умнатнинг табиий хушёрлик марказига айлантириб,

умматнинг фикр ва туйғуларини тайёрлаб олиши лозим.

Чунки Умнатда етакчи фикр ҳукмронлиги ҳар қандай ҳукмронликдан кучли бўлади. Шунинг учун Умнат етакчи ҳизб ёки ташкилот тариқатида юришга одатланиб қолади.

2. Иломий даъватни ёйиш учун:

- уммат манфаатларини қабул қилиш,

- мустамлакачиликнинг режаларини фош этиш,

- ўз сақофатидаги фикрларни тиниқлаштириш,

- сиёсий йўлни ўз сақофати ҳамда бугунги кунда оламда содир бўлаётган ҳодисаларга, халқаро сиёсатга, исломий мамлакатлардаги сиёсатга татбиқ қилиш,

- исломий фикрларни бошқа барча фикрларга етакчи ҳукмрон фикрга айлантириш орқали жамиятдаги етакчи фикрлар ҳукмронлигини тортиб олиб, сўнг уларни тағ томиридан суғуриб ташлаш учун умматни Ислом асосидаги сиёсий фаолият учун тайёрлаб олиши лозим.

– Ҳизб Иломий даъватни ўзидан ҳаёт низомлари келиб чиқадиган фикрий етакчилик сифатида кўтариб чиқиши ва сиёсатни даъват учун ягона йўл қилиб олгани сабали, даъватга қарши чиқувчилар ҳокимлар, золимлар ва ажнабий сақофат билан суғорилган кимсалар бўлади.

Гарчи уларни ўзгартириш мумкин бўлмасда таъсирини кетказиш учун улар билан оғзаки ёки амалий тўқнашувга кирмаган ҳолда, ўзларига ҳам, умматга ҳам уларни мустамлакачининг малайи эканликларини тушунтириш мақсадида даъват учун касб қилиш керак бўлади.

Бу вазифани бажаришда Ислом ҳизб таянадиган ягона асос бўлиб, яхлит бирлик сифатида фикрий жиҳат билан қуролланмоғи лозим.

– агарда воқеликдан юқори кўтарилса, фикрларни қанча кўп ўзгартирса,

– ўз фикрларини муолажа ва ечим сифатида қундалиқ ходисаларга тўғри боғлай олса,

– умматни ўз Мабдаиға ҳамда ўзига жалб қилишга,

– зехнларга қаттиқ таъсир қилишга қодир бўлади.

Масалан, шўрони давлат мажлисига, ҳалифани президентга ўхшатмаслик,

– ғарбий лагерни аҳли китоб деган эътиборда шарқий лагердан устун қўймаслик,

– ахлоқнинг бузилиши ароқ, зино, ўғрилиқнинг тарқалишидан эмас, балки шаръий ҳаднинг татбиқ қилинмаслигидан келиб чиқишини,

– исломий мабдани ёйиш комил фикрат ва тариқат орқали амалга ошса ҳам, уни амалга ошириш учун ўзига хос шаклда ёйиш лозим эканлигини одамларга баён қилиб тушунтириб бериш лозим.

Жамиятдаги етакчи фикрлар ҳукмронлигини тортиб олиш, сўнгра уларни тағ томиридан суғириб ташлаш ва уларнинг ўрнига Ислом ва сиёсат ҳақидаги ҳизб фикрларини жамиятда мустаҳкам ўрнатиш:

– тартибли сақофат билан жамойи сақофатни сиёсий жиҳат билан бирга олиб борилиши,

– ҳизбнинг онгли ёшларини одамлар билан доимий боғланиши,

– уларнинг жамиятдаги барча соҳалар ва доираларга кириб бориши билан амалга ошади.

Уммат ва жамиятда тўлиқ таъсир пайдо бўлиши ва ҳизбий фаолиятнинг мумтоз шаклга етиши учун даъват ёювчилар ҳизбийлар бўлишини тақозо этади,

– ҳар бир дарс олаётган кишига эътибор бериб, уларда фикратнинг сингиб кетишига эришиш,

– уларга сиёсий ҳаракат моҳиятини, фикрий ва ҳизбий алоқа маъноларини ойдинлаштириб бериш,

– уларни фикрий ва нафсий жиҳатдан қайта шакллантириб, ҳизбнинг бир қисмига айлантириб юбориш билан,

– даъват ишидаги алоқани чин алоқага айлантириш орқали фикратни амалга ошириш ва даъватни ёйиш тўлиқ амалга ошади.

Исломий ҳаётни қайта бошлаш амалга ошиши учун ҳизб бир бугун вужуд сифатида ҳизбнинг ўзида ва унинг ҳар бир аъзосида – мақсадга

етишдаги амалий коидадан ҳамда Исломга бўлган иймондан иборат бўлган иймоний муҳитни пайдо қилиши, тарбиялаши ва сингдириши лозим.

Иймоний муҳит – мабдага бўлган иймон, фикр юритиш ва амал қилишнинг муайян ғоя учун бўлишидир.

Бепарволик, юз тубан қулаш ва тўхтаб қолиш бўлиб, бундай хол юз бермаслиги учун ҳизб ёки унинг ҳар бир аъзоси бажарган, бажараётган ва бажарадиган ишларни назорат қилиш, кўриб чиқиш орқали доимо фикрлаш уларда, шароит ва вазиятларни кутмасдан, уни вужудга келтириш ва ундан унумли фойдаланишни, амалдан кўзланга мақсаднинг доимио мавжуд бўлишини, сабабларни оқибатларга боғламасликни, даъват ҳақида фикр юритиш ва унга қаттиқ тиришишни пайдо қилади ва уларни ички сезгилар ва шароитларга суяниб қолишдан ҳамда ўзи бўларчиликдан сақлайди.

Ҳизб мақсадларни тўла ва чиройли амалга ошириш учун ҳозир ва келгусида дуч келадиган қийинчиликларни, олиб бораётган фаолиятининг шарт – шароитларини, амалларни бажаришда кутилмаганда вужудга келадиган вазиятларни, тез ўзгариб турадиган шароит ва вазиятларда қўллайдиган тактикаларини ўзгарувчан ва ҳаракатчан бўлиши кераклигини яхши билиши зарур.

Ҳизб фаолиятда заифлик ёки мулоҳасизлик вужудга келмаслиги учун маъсулиятларни тўғри белгилашга жиддий аҳамият бериши, бунинг учун аввало ўзи эга бўлган кучларини, ўзи пайдо қилган муҳитларнинг таъсир кўламини, ўзи вужудга келтирган онг кўламини тўғри идрок этиши зарур.

Бу давр мусулмонлар ўз мафжураларини барча мафжуралардан ғолиб бўлиши учун босиб ўтаётган фикрий ва шуурий инқилоб даври бўлиб:

– бу даврдаги ишларнинг барчаси ҳизб зиммасида эканини,

ҳизб фаолияти фикрий жиҳат асос бўлган сиёсий амаллардан иборат бўлгани учун: ҳалқаро сиёсий ҳолатларни, исломий оламдаги сиёсий ҳолатларни, ўзининг фаолият майдонидаги сиёсий ҳолатларни идрок этиши,

– барча исломий мамлакатларда фақатгина исломий фикрлар баҳс ва мунозара мавзуи бўлиб қолиши учун, исломий мамлакатларда айланиб юрган фикрларни доимо билиб турмоғи лозим.

Жамиятни эритиб тозалайдиган, сўнг иситадиган, сўнг ҳарорат пайдо қилиб уни ўзгартириб юборадиган, умматнинг мавжудлиги Ислом учун ва Исломий даъватни оламга ёйиш учун эканини эслатадиган,

– Ҳизбут-Таҳрир мана шу вазифани адо этаётганини умматга ақлан хис эттирадиган олов, таъсир қилувчи қувват ҳизб сақофати бўлгани учун ҳам, жамиятда ўз сақофатининг фикрларга ва туйғуларга таъсир қилиш кўламини билишга ҳушёр туриши, одамлар фикрлаётган ва хис қилаётган нарсаларга жиддий эътибор бериши зарур.

Жамият фикр ва туйғуларини ўлчаш:

– ҳизб тарқатаётган фикрларнинг одамлар орасига кириб бориш кўламини билиш,

– алангани кучайтириш ёки муайян йўналишга солиш,

– жамиятга мурожаат қилиш пайтида уларга муносиб фикрларни баён қилишлари учун лозим бўлади.

Сиёсий ходисалар янги туйғуларни пайдо қилдими йўқми?

Ҳозирда мавжуд фикр ва туйғуларни ўлчаб кўриш эса, кўпчилик омма гапираётган ишларни мулоҳаза қилиш билан бўлади.

Хато фикр ва туйғуларга ҳужум қилиш, уларни муолажа қилиш, яъни тушунчаларни ўзгартириш учундир

Ҳизб ўзи табанний қилган фикрлар билан жамият фикрлари ва туйғуларини муолажа қилишдан мақсади, тушунчаларни ўзгартириш бўлгани учун, ўзгартириш жараёнида ҳосил бўлган акс таъсир кўламини ўлчаши – умматнинг ҳизбга мойил ё моил эмаслигини билиш учундир

Ҳизб Исломиё умматнинг яхши ҳолатга кўчишини таъминлайдиган инқилобий даврни рўёбга чиқариши, уни амалга ошишини осонлатиши ва тезлатиши учун:

1. Одамлардаги фикрлаш йўлини исломий фикрлаш йўли билан ўзгартириши,

2. Одамлар ўз фикрларига асос қилиб олишган фикрий қондани исломий фикрий қоида билан ўзгартириши,

3. Одамлар кўтариб юрган фикрларни исломий фикрлар билан ўзгартириши,

4. Барча фикрларни исломий фикрий қоида билан боғлашни умматга тушунтириши ва сингдиришга ҳаракат қилиши лозим.

Шунда одамлар ўз фикрларини ўзлари ўзгартирадиган, фикрларини ўзларининг фикрий қоидаларига боғлайдиган бўлиб, исломий умматнинг яхши ҳолатга кўчишини таъминлайдилар ва инқилобий даврни рўёбга чиқарадилар.

Ҳизб Умматда асосий фикрларни вужудга келтириш, тасодифий фикрларни йўқ қилиш, ёлғиз исломий фикрларгина одамлардаги асосий фикрлар бўлиб қолишга бор кучини сарф қилиши билан бирга,

– умматнинг бу фикрларни сезиладиган маънолар эканини кўриши, бу фикрларнинг уларни фаолиятга ундайдиган тушунчага айланиши, уларнинг ҳаётларида ушбу фикрлар бўлиши зарурлигини ҳис қилишларига эришиш зарур. Шунда бу фикрлар одамларда мустаҳкам ўрнашиб қолади ва уларда қувват, нуфуз пайдо қилиб, ҳақиқий ўзгаришни вужудга келтиради.

– исломий мамлакатлардаги умматнинг ҳаёт ҳақидаги асосий фикрлари – «бу фикрлар сизларнинг ақидангизга зид эмас, балки унга мос келади», деб алдаш орқали олиб кирилган капиталистик ва демократик фикрлардир. Ақидалари исломий ақида бўлгани сабабли одамлар уларни асосий фикр сифатида қабул қилмаганлар. Шунинг учун бу фикрлар ўз ақидаларига зид эканига қониқиш ҳосил қилсалар, уларни тез тарк этиб, яна исломий фикрларга қайтадилар.

– ватанпарварлик ва миллатчилик каби фикрларни эса, беқарор вазиятлар юзага келтиргани учун ҳам, бу фикрларнинг барчаси асосий фикрларни тузатиш билан тезда йўқ бўлиб кетади.

Жамиятда: а). Ақлий йўл билан илмий йўлдан келиб чиқиб хулоса қилинган фикрлар ўртасини ажрата олмаслик. б). Илмий фикрлар ва илмий йўлни муқаддаслаш тушунчаси мавжуд.

а).– Моддани, унинг табиий таъсир этувчи омиллари ва ҳолатларидан бошқа омиллар ва бошқа ҳолатларга бўйсундириш ҳамда ушбу бўйсундириш натижасини мулоҳаза қилиш илмий йўлдир.

– Нарсаларни турли вақт ва ҳолатларда кузатиш эса, кузатув, кузатувни такрорлаш ва хулоса қилиш бўлиб, бу илмий йўл эмас, балки ақлий йўл эканлигини тушунтириш лозим.

б).– Нарсанинг мавжудлиги ва унинг муайян сифати ҳақида илмий йўлдаги натижанинг гумонли ва ҳато эканлигини,

– ақлий йўлда эса нарсанинг мавжудлиги ва унинг муайян сифати ҳақидаги хулоса қатъий хулоса бўлиб, илмий натижага ақлий натижа зид келиб қолса ақлий натижа олинишини тушунтириш лозим.

Ҳизб ут-Тахрирнинг вазифаси исломий даъватни ёйиш бўлиб, бу вазифа қуйидаги ишларни унинг энг муҳим ишлари қилиб белгилайди:

1. Оламдаги фикрлаш йўлини исломий фикрлаш йўлига ўзгартириш:

а). Учинчи олам, Исломий оламдаги юзаки фикрлашни чуқур фикрлашга ўзгартириш билан, масалан:

– мустамлакага қарши намоиш қилиш ўрнига мафжурани ёйиш кераклиги ҳақида фикрлашни,

– бойликларни ишлаб чиқариш ҳақида эмас, балки тақсимлаш кайфияти ҳақида фикрлашни тушинтириш каби.

б). Бузуқ ва тўғри йўлдан адашган ривожланган оламдаги фикрлаш асоси илмий йўл бўлиб, уни барча нарасада асос ва ҳакам қилиб олган.

Илмий йўл баҳс юритилаётган нараса ҳақидаги собиқ маълумотларнинг барчасидан воз кечишни ва уларнинг мавжуд бўлмаслигини тақозо этади. Бунга кўра илмий йўл назарида моддий жиҳатдан ҳис қилинмайдиган нарсалар мавжуд эмас.

– воқени ҳис қилиш сезгилар ёрдамида мияга узатилиши орқали ва воқеликни шарҳлаб берувчи собиқ маълумотларнинг мавжуд бўлишидан фикр ва ақлий идрок пайдо бўлади. Кейин мия унга ўз ҳукмини чиқаради. Унинг воситасида дунё ҳаётининг яратувчиси ҳақида, бу ҳаётнинг олдинги ва кейинги нарсаларга алоқаси ҳақидаги умумий фикрат вужудга келади. Мана шу ақлий йўл бутун оламда фикр юритиш асосига айланмоғи лозим.

2. Одамлардаги фикрий қоидани ўзгартириш:

– одамлардаги фикрий қоида Аллоҳга виждоний иймон келтириш, уни ҳаётдан ажратиш ёки уни инкор этишдан иборат. Шунинг учун уларни барчасини йўқ қилиш ва уларнинг ўрнига бутун оламга мафқурани ёйиш орқали исломий фикрий қоидани ўрнатиш лозим.

3. Одамлар кўтариб юрган фикрларни ўзгартириш:

– фикрлардаги ҳатоларни баён қилиб, тўғри фикрларни шарҳлаб, фикрларни амалларга боғлаш билан амалга ошади. «Чин араблик» шиорини Исломга зидлигини баён қилиш каби.

4. Одамлардаги фикрларни фикрий қоидага боғлаш:

а). Қилинаётган ишларни исломий ақидага боғлаб, намуна бўлиш,

б). Ислом барча муаммолар ечими эканини баён қилиш,

– ҳукмрон фикрларнинг ҳатолигини тушунтириш,

– ҳато фикрларни тўғрилаш ва ўзгартириш,

– арзимас туйғуларни таъсирини кетказиш

– уларнинг барчасини исломий туйғуларга алмаштириш билан амалга оширилади.

Бу вазифаларни ҳизб маълумотлари кўп, фикрлаш йўли юзаки ёки илмий бўлган олимлар билан эмас, балки табиий фикрий ва ақлий истеъдоди билан афзал бўлган, марказлашган ҳизбий сақофат ва умумий исломий сақофат билан тарбияланган ҳизбийлар орқали, даъват талаб қилган тариқатга кўра амалга оширади.

Даъватни бутун оламга ёйишдаги Ислом тариқати жиход, даъватни жамиятда одамларга ёйишнинг тариқати эса:

ҳикмат йўли – ақлий ҳужжат билан,
чиройли мавъиза – фикр ва туйғуни уйғотиш билан,
гўзал мунозара – шахс ва нафсониятга тегмасдан амалга ошириладиган даъватдир.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

– „(Эй Муҳаммад), **Парвардигорингизнинг йўли–диниға донолик–ҳикмат билан чиройли панд–насиҳат билан даъват қилинг! Улар (сиз билан талашиб–тортишадиган кимсалар) билан энг гўзал йўлда мужодала–мунозара қилинг! Албатта, Парвардигорингизнинг Ўзи Унинг йўлидан озган кимсаларни жуда яхши билур ва У Зот ҳидоят топгувчи кишиларни ҳам жуда яхши билур**“ . [16:125]

Жамиятда даъват қаршисида турган кишиларнинг аксари уч гуруҳ бўлиб, даъват тариқатидаги бу уч ҳолат мулоҳаза қилиниши лозим.

1. Исломни тушуниб унга даъват қилишни хоҳлаётганларни халқаларда ҳизбий сакофатда тарбиялаш,

2. Халқаларга имконият тополмайдиган кўпчиликка жамоний сакофат бериш, ақллариға хитоб қилинганда туйғуларини уйғотиб, туйғуларига хитоб қилинганда чуқур ва мазмунли фикрлар бериш, радио, газета, журнал ва бошқа ахборот воситалари орқали тарбиялаш,

3. Бошқа фикр ва ташкилот асирлари ҳамда хайронликда қолганларни

– уларни исломни тушуниб етишга ва даъватни ёйишга чакириш,

– ақидавий ҳужумкорлик билан уларнинг хатоларини тузатиш,

– мунозаралар самарали бўлиши учун улар билан даъватни аниқ бир мавзу асосида белгилаш,

– баҳсни фақат фикрлар ва даъват доирасида ҳамда икки томон келишган фикрлар атрофида олиб бориш,

– мавзуни ҳизб қабул қилган исломий райлар, фикрлар ва ҳукмларга чеклаш билан амалга оширилади.

Уммат ҳизб фикрларини ўз фикри, ҳизбни ўзининг ҳизби деб, фикрлари билан бир қаторда ҳизбни ҳам ўз бағрига олиб, унинг юкларини кўтарадиган даражада ҳизб билан бирлашиб кетиши учун:

– Умматни ҳизб қабул қилган исломий рай, фикр ва аҳқомлар билан тарбиялаш, жамиятдаги баҳс мунозаларни ҳизб қабул қилган исломий рай, фикр ва аҳқомлардан иборат бўлишига эришиш,

– даъватни ҳизб орқали, ҳизб номидан, яъни Исломдан иборат бўлган ҳолда амалга ошириш,

– жамиятнинг ҳалоскори Ислом эканлигини,

– унга ҳаёт бахш этувчи нарса исломий даъватни ёйиш эканлигини умматга шубҳа сизиб қирмайдиган даражада аниқ ишонтириш,

– умматда ҳизб фикрларининг тўғрилигига, ҳизб уни аъло даражада етаклаётганига қатъий ишонч ҳосил қилиш билан уммат табиий ҳолда битта ҳизбга айланади ва ҳизб билан битта сафда юради.

Ҳизб юқоридаги ишлар билан бир қаторда:

Ислом давлатини йўқ қилган,

Исломга ва исломий даъватга қарши уруш эълон қилган,

Исломий мамлакатларда ўзининг мафқурасини мустаҳкам ўрнашиб қолиши учун ҳаракат қилаётган мустамлакачининг,

– Ислом оламида Ислом Давлатини барпо қилишга ҳаракат қилаётгани сабабли Ҳизб ут-Тахрирга ва Исломга қарши кураш олиб бориши муқаррар эканлигини идрок этиши,

– унинг устидан тўла ғалабани қўлга киритиш учун, унинг кураш йўллари ва услубларини яхши билиши ҳамда уларни теран англаб етиши лозим.

Кузатув олиб бориш, мутгасил ва доимий кузатиш, Исломга қарши курашда мустамлакачига катта фойда келтирган йўللардан биридир.

У мусулмонларни кузатиш орқали уларни бўйсундирди ва исломий фикратдан узоқлашгирди,

– Исломни кузатиш орқали капиталистик ва демократик тушунчаларни мусулмонларга олиб кирди ва улари исломий тушунчалар деган эътиборда уларга сингдирди,

– исломий ҳаракатларни кузатиши орқали уларни ғарбий тушунчадаги диний ҳаракатларга айлантиришга эришди,

– ўзгартира олмаганларини эса йўқ қилиб, кузатувни ҳамон давом эттирмоқда.

– унинг кузатуви Ҳизб ут-Тахрирни англашга ва уни исломий оламдаги энг тўғри соғлом уюшма эканлигини идрок этишга олиб келди.

– бунинг натижасида Исломни мабда сифатида англаб етди,

– ҳизб ва ҳизб сакофатининг кучли таъсирини кўрганда, мусулмонларни англаб етди,

– у яна тикланажак Ислом давлати уни ислом олаmidан илдизи билан суғуриб ташлабгина қолмай, оламдаги биринчи Давлат мақомини олиб,

даъватни бутун оламга олиб чиқишини англаб етгач, Исломга даъват этувчиларга нисбатан:

– ўз нуфузи остидаги минтақалардаги ҳокимларни турли воситалар билан бўйсундирди ва улар воситаида:

– исломий мамлкатларда исломий китоблардан фойдаланишни тақиқлади,

– уларни одамлар қўлидан тортиб оляпти,

– уйларга бостириб кириб китобларни ахтариб ёқиб юборяпти,

– мусулмонларни ўз юртларида кўчиб юришларини тақиқлаяпти,

– уларни қамокқа оляпти, текширяти ва доимо назорат қияпти,

– яшаш жойларини муайян маконларга чеклаб қўйишга уруняпти,

– Исломнинг инсонга ёндирувчи ўт каби таъсир қилиш қувватини,

– Исломга иймон келтирган мўминлардаги буюк қувватни, уларнинг фикр ва туйғуларни ўзгартиришдаги таъсирларини жуда аниқ билди.

Шунинг учун исломий даъватнинг муваффақиятига ва Ислом Давлатининг барпо бўлишига тўсқинлик қилиш учун имкониятидаги барча воситаларни ишга солади.

Ҳизб мустамлакачининг юрган йўллари ва қўллаётган услубларини англаши ва уларни одамларга фош этиши,

– умматни бу нарсаларни онгли равишда тушунадиган қилиб тарбиялаши,

– режалари фош этилганда унинг қўллари боғлиқ турмаслиги,

– у билан бевосита тўқнашув нуқтасининг ҳосил бўлиши ҳамда

– ёйилиш нуқтасида мустамлакачи билан юзма–юз йўлиқа бошлашини билиши лозим.

Мустамлакачи мусулмонларни бир–бирлари билан тўқнаштиришга тайёргарлик кўради,

– халқ орасидан ҳизб билан тўқнашадиган гуруҳларни тайёрлайди,

– умидлари пучга чикқандагина ўзи эгаллаган хандақларнинг охиргисида туриб ҳизб билан юзма–юз йўлиқади ва ўзининг сўнги куралини ишлатади.

Шунинг учун ҳизб бутун Умматни Ислом билан бириктириб ҳизбга айлантирмоғи,

– ҳизбга нисбатан умматнинг тўла ишончини пайдо қилмоғи,

– унинг ҳизбга онгли итоатини шакллантирмоғи,

– умматни фақатгина Ислом мабдаигина етакламоғи лозим.

Бу билан уммат кучли бўрон каби ақл–идрок ва куч–қувват билан битта сафда юради ва мустамлакачининг таъсири буткул йўқ бўлиши учун бугун мамлакат ўртасида ҳақиқий жанг бўлади.

Бу иш ҳизбдан, уммат душмани бўлган мустамлакачи кофирнинг умматга қарши амалга ошираётган қабихликларини, разил тил бириктиришларини ҳамда умматни хорлаш ва мабдаини йўқ қилиш учун тузаётган жирканч хийла найранглари фош этишни талаб қилади.

Шунда уммат ҳизб билан бирга исломий даъватни ёйиш, исломий давлатни барпо қилиш орқали исломий ҳаётни қайта куриш вазифасини ўз зиммасига олади ва ғояга эришиш олдини тўсиб турган барча тўсиқларни олиб ташлайди.

II

Ҳизб фикрларини жамиятдаги етакчи ҳукмрон фикрларга айлантириш учун олиб борадиган сиёсий кураш:

1. сиёсий сақофат бериш,
2. сиёсий ҳаракатлантиришга ўтиш,
3. ҳизб фикрларини жамиятга олиб киришдан иборат.

Сиёсий сақофат – ҳаракатлантириш ҳамроҳ бўлган фикрий курашдир.

Сиёсий кураш – ўтқир танқид, хатоларни очиб ташлаш ва барча вазиятларни ислом талаб қилган қолипга ўтиши зарурлигини таъкидлашдир.

Сиёсий ҳаракатлантириш – умматни ўзи яшаётган ёмон воқеликка эътиборини қаратиш, душманлар тарафидан келаётган хатарлардан огоҳлантириш ҳамда бу хатардан қутқарадиган ва бу ёмон воқедан озод қиладиган жиддий ишга ундашдир.

Ҳизб уммат манфаатларини табанний қилиши, мустамлака режаларини фош қилиши, сиёсий фаолият олиб бориш учун жамиятга тааллуқли райларни одамларни фаолиятга ундайдиган тушунчаларга айлантириши, сиёсий масалаларни уммат ўртасида муолажа қилиб, сиёсий доираларга кириши билан фикрий майдондан сиёсий майдонга кўчиб ўтади.

Ҳизб умматга ёлғиз ўзи етакчилик қилиши учун,

- умматнинг унга рози бўлиб, хотиржамлик билан итоат этишини,
- бошқа барча етакчи ҳаракатларнинг тўхтаб қолиши ёки тарқалиб кетишини таъминлайдиган ишларни ижодкорлик сифати билан бажариши лозим.

Сиёсий сақофат бериш

1. Исломга зид бўлган, Уммат бирлигини парчалайдиган ва ҳаракатдан чалғитадиган:

- бошлиқ бўлишга ундаб, қалбларда худбинликни пайдо қиладиган,
- жамиятни эмас, шахсни ислоҳ қилишга ундайдиган,
- ҳокимият ислоҳини тепадаги шахсларни ўзгартиришга боғлиқ қилиб қўядиган,
- фикрлар ўрнига, шахслар ҳақида бахслашишни келтириб чиқарадиган,
- чирик ва разолат рамзи бўлган фардийлик фикрига,

Жамиятнинг тўғри уйғониши ва ривожланишига асос бўлган фикрий юксалишга зид:

- «жамият босқичма–босқич ривожланади», «жамият бир ҳолатдан иккинчи ҳолатга инқилобий тарзда кўчиб ўтади ва бу кўчиб ўтишда зиддиятларга мухтож бўлади», деган нотўғри ривожланиш фикрларига,

Куфрни парчалаш ва Исломиё ҳаётини қайта бошлашда асосий куч бўлган Ислом уммати бирлигини парчалайдиган:

- жамиятни ишчи–деҳқон, зиёли ва мутаффакир ва бошқа табақаларга бўлиш фикрига,

Мустамлакачига уммат ишларини ёлғиз ўзи бошқариш имконини берадиган:

- умматнинг мавжуд сиёсат ва сиёсий гуруҳлардан жирканиш ва нафратланиш фикрига,

Умматнинг энг муҳум ишларда ён беришга мажбур қиладиган, ҳалол билан ҳаромни аралаштирадиган, нур ва зулматни бир–бирига яқинлаштирадиган:

- ҳушмуомалалик, донолик, ўйлаб иш қилиш, шароитларга рози бўлиш никоби остидаги «дипломатия» фикрларига дуч келади ва

уларнинг барчасини ҳато фикрлар эканини ўз ақидаси асосида баён қилиб бериш билан парчалаб ташлайди.

Сиёсий ҳаракатлантириш

2. Ҳизбни ўз минтақаси ҳаётида етакчи сиёсий кучга айлантириши ҳамда қўшни мамлакатлар ва Ислом оламида обрў–эътиборга эга бўлиши учун:

- одамларга сиёсий сакофат бериши,
- сиёсий ҳаракатлантириш одамлар билан ҳамоҳанг бўлиши,
- сиёсий сакофат беришни турли воситалар билан кучайтириши,
- фикрларининг тўғри, даъватчиларнинг рости ва журъатли эканлигида уммат ишончини қозониши,

Сиёсий жамоатчиликни етаклай бошлаши учун:

- уммат билан мустаҳкам алоқа ўрнатиши,
- масжидлар, жамоатчилик жойларида марузачи, мударрислар билан боғланиши,
- уммат муносабатларидаги режаларни очиб ташлаши ва манфаатларини табанний қилиши,
- боғланишларни кўп марталаб такрорлаши,
- халқлари орқали одамларни фикр ва туйғуларини яхши билиши, уларнинг ҳолатларидан кенг хабардор бўлиши,
- олинган маълумотлар асосида бу ёмон вазиятдан ҳалос бўлиш учун қандай кураш олиб боришни баён қилган журнал, газета ва марузалар орқали мумкин бўлган ахборот воситалари орқали тарқатиши,

Ҳизбни гуруҳ шаклидан баркамол ҳизбга айлантириш учун:

- барча гуруҳлар билан фикрий курашга кириши,
- бу фикрий курашнинг ўзида сиёсий фикрларни мужассам этиши,
- бу курашга сиёсий ҳаракатлантиришнинг ҳамроҳ бўлиши,
- ҳамда бошқа барча фикрларнинг тақдирини ҳал қилиши,
- умматни журъат билан ошкора равишда кетма-кет, оммавий кўзғатиши

Шу ишлар ҳизбни бошланиш нуқтасидан ёйилиш нуқтасига олиб чиқади.

Ҳизбнинг фикрий майдондан сиёсий майдонга ўтиши ва умматни унга мойил бўла бошлаши, мустамлакачининг хусуматини орттиради ва у жаҳолатпарастлар, ўз сақофати билан заҳарлаганларни ҳамда малай ҳоким гуруҳларни ҳизбга қарши фаоллигини кучайтиради. Ҳизб дуч келадиган бу ходисаларни ўз вужудини кучайтириш учун восита қилиб олиши ва қуйидаги ишларга жиддий аҳамият бериши лозим.

– Асосий масала воқеани ўзгартириш бўлиб, бунинг учун маълум режа ва услубнинг бўлиши ҳамда унинг муайян мабдага асосланиши шарт. Режа ва услуб муайян воқеликни муолажа қилувчи воқелик бўлиб, айна пайтда улар ёрдамида иш юритиш учун ишлаб чиқиладиган амалиётдир. Режа ва услубни амалнинг тури белгилаб, режа ва услуб мабдага зид бўлмасагина муайян натижа беради. Шунинг учун ҳам сиёсатчилар ва уммат олиб бораётган сиёсий кураш режасини танқид қилиш лозим.

– Ёлғиз ҳолда курашиш ёки курашни шахслар томон йўналтириш ҳато ва зарарли бўлиб, ҳизб курашни жамоий равишда жамиятга қарата олиб боради.

– Жамиятдаги ҳукмрон фикрларнинг барчасига, уни ким тарқатишидан қатъий назар, қаттиқ зарба бериши билан ушбу рай эгаларининг ҳизбни ҳамда ҳизб фикрларининг тарқалишига тўсиқлик қилишига олиб боради,

– шунинг учун фикрий майдонда ушбу гуруҳларнинг барчасини парчалаб ташлаш билан, ўз фикрларини ёйилиши ҳамда ўзини фикрий ва сиёсий майдонда мустаҳкам ўрнатишга эришади.

– Бу йўлдаги кураш иймон, ҳақ, адолат ва ҳалол ҳақида кетар экан ҳеч қандай ўртача ечим ёки келишув бўлиши мумкин эмас. Кураш услуби фақатгина ҳужумкорликдан иборат бўлган ақидавий даъват услубида бўлиши лозим.

– ҳизб одамларни етакламоқчи бўлган фаолиятга уларнинг тайёр ёки тайёр эмасликларини билиш учун уларнинг фикр ва туйғуларини ўлчаб кўриши керак бўлади.

Ҳизб фикрларини жамиятга олиб кириш

3. Сиёсий фаолият олиб бориш ва ишларни аниқ режа ва услублар асосда очиқ тартибга солиш.

Ҳизб сон жиҳатдан ҳам, куч жиҳатдан ҳам ўзларидан устун бўлган катта кучга қарши жанга кираётганлари учун, услубларини ўзгарувчан ва мослашувчан қилиб олишлари,

– ҳар қандай шароитда ҳам суствик қилмасдан ўз ишини адо этиши, бу ишларни бажармасликда эса ҳеч кимга бирор узр йўқлигини жиддий англаши лозим.

– Ҳизбнинг иши сақофий фаолият ва фикрий кураш бўлиб, фикрий кураш ҳам сақофий ишдир.

– ҳато фикр ва тушунчаларни танқид қилиш ҳамда тўғри фикр ва тушунчаларни баён қилиб бериш – **фикрий курашдир**.

– сиёсий ҳаракатлантириш **сиёсий амал** бўлиб, умматни ёмон воқеликка эътиборини қаратиш, душман режаларидан огоҳлантириш, ушбу ҳатардан қутқарадиган ва бу ёмон воқедан озод қиладиган жиддий ишга ундашдир.

Сиёсий кураш тариқат эмас, услуб бўлиб у тажриба, малака ҳамда маълумотга муҳтож бўлади. Унинг қуввати ошкор услубларни намоён қилиш ва ошкор бўлмаган услубларни махфий тутиш ҳамда мабдани фикрат ва тариқат жиҳатидан тўла ва очиқ баён қилишдадир.

– барча вазиятларни Ислоҳ қолипига ўтишини таъкидлаш, ўтқир танқид ва ҳатоларни очиб ташлаш **сиёсий кураш** ҳисобланади.

– ҳар бир амалнинг мустаҳкам фикрат ва тариқат асосида, чуқур фаҳм ва онгли итоат ҳамда курашчан услуб билан бажарилиши – сиёсий кураш натижасини беради.

– сиёсий курашни ҳизб амалга оширади, сиёсий райлар бериш, манфаатларни қабул қилиш, режаларни фoш қилиш ҳам ҳизб томонидан амалга оширилади.

– ҳизб табанний қилган сиёсий раъйлар ва иккиламчи раъйлар сиёсий сақофат беришда таяниладиган модда ва сиёсий курашнинг асосий қуролидир.

– режаларни очиб ташлаш ва манфаатларни қабул қилишдаги ягона қурол ҳам ҳизб баён қилиб берган фикр ва раъйлар бўлиши шарт.

– ҳар бир ҳизбийнинг ўз ҳалқасидаги тинимсиз ҳаракати сиёсий курашга ёрдам беради ва уни кучайтиради

Сиёсий кураш режа ва услуб асосида амалга оширилади.

– режа мабдани ёйиш ёки уни ёйиш тариқати тақозо этадиган бирор ғояни рўёбга чиқариш учун, белгилаб бериладиган умумий сиёсатдир.

– услуб эса, ҳос сиёсат бўлиб, режани рўёбга чиқаришга ёки мабда талаб қиладиган ишни бевосита ижро қилишга ёрдам берадиган жузъий амалдир.

– режа ғояни рўёбга чиқариш учун белгилаб берилган умумий план, услуб эса ижро қилиш воситаларидир.

Режа ва услубларда ижодкорлик намоён бўлиши ва ҳизб ўз зиммасига олган вазифасини бажараётгани ҳам ўз аксини топиши лозим. Ҳизб фикрий–шуурий яхлит вужуд бўлгани учун ҳам, ҳар бир ҳизбийдан ҳизбни гавдалантириб турганини ҳис қилишини тақозо қилади. Аъзолар орасидаги алоқа ийманий муҳит асосидаги чин ҳизбий алоқа бўлиши шарт.

Режани қиёдат белгилайди, услубни эса иш бажарувчилар ишлаб чиқади.

Жамиятда фикрларни ёйиш ва сиёсий ҳаракатлантиришни амалга ошириш услублари:

- аъзоларнинг ойнома ва рўзномаларга мақола ва хатлар ёзиши,
- имкони бўлган жойларда маърузалар ўқиш,
- долзарб мавзуларда мунозаралар ўтказиш,
- маърузачилар билан баҳс–мунозаралар қилиш,

- мактаб ва институларда баҳс–мунозаралар қилиш,
- одамлар билан уйларда, автобусларда ва ҳамма жойларда баҳс–мунозара қилиш.

Ҳизбий амал хизбга, умматга ёки мабдага тааллуқли янги пайдо қилинган иш бўлиб, хизбий ишлар хизб бирлигини сақлаган ҳолда Ҳаққат қиёдат томонидан белгиланади.

Мана шундай услублар орқали ва хизбийлардан маълумотлар олиб, бу маълумотларни бошқа лажналарга бериш билан хизб фикрларининг кенг қўламда ёйилиши рўёбга чиққанидек, кенг қамровли тартиблаш ҳам рўёбга чиқади. Натижада хизб ўз ғоясини амалга ошириш йўлида қатта қадамлар билан олдинга йўналади.

III

Ислом Давлатини барпо қилиш учун хизб ғайри исломий жамиятга кириш учун ҳаракат қилар экан аввало:

Хизб таърифлаб берган жамият маъносини,
Ўз минтақасидаги жамият воқеини, унинг умумий ва жузъий нарсаларини,

Жамиятда ҳукмрон асосий ва иккиламчи фикр ва ҳукмрон туйғуларни ўзгартириш мақсадида жамият сари интилаётган ҳаракатнинг моҳиятини,

Жамият эшигини очиши ёки унинг ўзи очилиши учун хизбнинг жамият эшигини қоқиш йўлидаги ҳаракатини онгли равишда батафсил билиши лозим.

Инсон – эркак ва аёл жинсидан, уни ҳаракатга келтирувчи ҳаётий қувват манбаъи бўлган узвий эҳтиёж ва ғаризалардан, борлиқни идрок этиш воситаси бўлган ҳис қилиш аъзоларидан ташкил топган,

– бирор ишни қилиш ёки қилмаслик ихтиёрига, ихтиёр қилган ишни амалга ошириш имкониятига,

– ҳис туйғуларини ифода эта оладиган нутқ ҳамда хотиржамлик ва безовталиқни туядиган қалбга эга бўлган ақлли маҳлукдир.

Шахс – ҳаёт ҳақидаги фикрлардан иборат–ақлияти ва бу фикрлар асосида вужудга келган майллардан иборат–нафсияти бўлган инсондир.

Жамоат – бир қанча шахсларнинг бир жойда тўпланишидир.

Жамият – одамлар, фикрлар, туйғулар ва қонунлар мажмуасидир.

Халқ – ўзларига тегишли насаблари ёки яшаб турган ерлари асосида бирлашган одамлар мажмуасидир.

Умнат – ҳаёт низоми балқиб чиқадиган ақида боғлаб турадиган инсонлар мажмуидир. Яъни бир эркак ва аёлдан келиб чиққан, фикрий, узвий ва жисмоний қувватлари бир-биридан фарқ қиладиган, ўлчов, тушунча, қаноатлари ва уларни ижро қилиш услублари хилма-хил ва мураккаб бўлишига қарамасдан, аслий фикрлар ҳукмронлик қиладиганган **ижтимоий** вужуддир

Давлат – умнат қабул қилган тушунча, ўлчов ва қаноатлар мажмуасини умнатга татбиқ қилувчи **ижроий** вужуддир.

Салтанат – одамлар ўртасидаги алоқаларни мажбурий тарзда бошқаришдир.

Султон – шариъат томонидан одамларни бошқариш ҳуқуқи берилган шахсдир.

Ҳукмрон, кучли гуруҳ – сиёсатчилар, сиёсий таъсирга эга бўлган партия ва уюшмалар мажмуасидир.

Ҳизб – бир хил тушунча, ўлчов ва қаноатларни ўзида мужассам этган,

муайян ақида ва шу ақидага хос сақофат асосида бирлашган одамлар жамоасидан иборат **фикрий** вужуддир.

Жамият ва жамиятга кириш.

– Одамлар ўртасидаги доимий алоқалар жамоатни жамиятга айлантиради.

Доимий алоқалар фойда келтирадиган ёки зарарларни дафъ қиладиган манфаатлардан иборат бўлиб, инсонларни манфаатга ундовчи омил – ғариза ва узвий эҳтиёжлардан вужудга келган ҳаётий кучдир.

Бу ҳаётий кучдан эҳтиёжларни қондиришга ундовчи истаклар, хоҳишлар ва майллар вужудга келади.

Бу туйғу, истак, хоҳиш ва майлларни қондириш эса маълум тушунчалар асосида амалга оширилиб, инсон ўзидаги тушунча ва туйғуларига қараб ўз манфаатларини тартибга солади.

Натижада одамлар ўртасида фикрлар, туйғулар ва татбиқ қилинаётган қонунлар асосида алоқа вужудга келади.

Демак жамият – одамлар, фикрлар, туйғулар ва қонунлар мажмуасидан иборатдир.

Шунга кўра жамиятга кириш одамлар ўртасидаги алоқаларга қарши чиқиш демакдир.

Бу алоқалар – уларни бошқарадиган Салтанат орқали юргазилгани учун ҳам,

– салтанат ва уммат ўртасидаги инсон манфаатлари ҳусусидаги алоқаларга қарши чиқиш билан одамлар ўртасидаги мавжуд алоқалар таъсирланади,

– салтанат ва халқ ўртасидаги алоқаларга куч ва журъат билан қарши чиқиш орқали жамиятнинг ларзага келтириш мумкин бўлади,

– бу алоқаларга кучли ва доимий зарба бериш билан одамларга ўз жамиятларининг ёмонлигини ва уни ўзгартириш зарур эканлигини ҳис қилидириш мумкин бўлади,

Ислом оламидаги ҳозирги бошқарув, исломий бошқарувдаги каби битта ҳокимнинг ўзида эмас, балки демократик тузум суратидаги ҳоким, сиёсатчилар ва сиёсий таъсирга эга бўлган партиялар ҳукмронлигида намоён бўлади,

Демак халқнинг бугуни ва эртасига таъсир кўрсатиш, бу уммат ва халқлар ичига кириш фақат шу ҳокимларга, уларнинг сиёсий фикрларига, уммат ва бошқа давлатлар билан бўладиган алоқаларига, ишлари ва тасарруфларига ҳужум қилиш, зарба бериш орқали мумкин бўлади.

Ҳокимларни уммат ва ўзлари ҳукм юритаётган халқлар ўртасидаги алоқаларни ҳамда бошқа давлатлар билан бўладиган алоқаларини бошқаришга тааллуқли фикрлари, ишлари ва тасарруфларига зарба бериш сиёсий ҳизбнинг ишидир. Сиёсий ҳизбнинг бундан бошқа иши бўлиши ҳам мумкин эмас.

Сиёсий фикрлар – «ҳоким сиёсий фикрлар асосида муҳосаба қилинади ҳамда одамларни шу фикрлар билан бошқариши учун ҳаракат қилинади», деган асосда берилади.

Ҳокимларнинг режаларини очиқ ташлаш ва манфаатларни табанний қилиш сиёсатдан бўлиб, булар орқали ҳизб ҳокимларнинг иш ва тасарруфларига зарба беради.

Шунинг учун ҳизб ўзини сиёсий ҳизб сифатида сақлаб қолиши,
– ўз райларини жамиятдаги ҳукмрон фикрларга айлантириши учун юқоридаги вазифалар ҳизбга аниқ ва равшан бўлиши зарур.

– сақофий вазифани адо этаётган сиёсий ҳизб – жамият сари юришни бошлаш учун фикрат ва тариқатни чуқур тушуниб олаётган,

– одамларга хитоб қилаётган сиёсий ҳизб – жамият сари амалий қадам ташлаётган,

– одамлар ўртасидаги алоқаларга тинимсиз қарши чиқаётган сиёсий ҳизб – жамият эшигини очаётган ҳисобланади, қачонки ҳизб:

– жамиятни ўзи табанний қилган фикрлар билан бошқарса,

– ўзининг фикрлари ва олиб бораётган ишининг тўғрилигига ҳамда умматни тўғри бошқара олишига ҳамда,

– умматда ҳокимлар фақат шу ҳизбдан бўлиши керак деган қатъий ишончни вужудга келтира олсагина, жамиятга кирган ҳисобланади.

Ҳизб жамиятда мустаҳкам қадам ташлашга қодир бўлиши учун сиёсий ҳаракатнинг:

– фикрий ва сиёсий кураши ички ва ташқи алоқаларга қаратилган бўлиши,

– тартибли ва жамоий сақофат ўзининг белгиланган йўлида давом этиши,

– услубларни мукаммал адо этиши ва воситаларни кўпайтириши лозим. Бу ишлар:

– қачонки ҳизб қарши чиқаётган алоқаларнинг воқеини ҳис қилиниб идрок қилинадиган,

– ҳизб тарқатаётган фикрларнинг воқелиги тасаввур қилинадиган бўлсагина натижа беради.

Шунинг учун ҳизб ўзи фаолият олиб бораётган мажолнинг,

– иш олиб бораётган ҳар бир вилоятнинг,

– ўзи салтанат ва халқ ўртасидаги алоқаларга қарши чиқаётган шаҳарнинг воқелигини яхши тушуниши,

– жамиятга ҳужум қилиш ва унга киришдаги ҳаракат режаси теран ва ҳис қилинадиган даражада ёрқин бўлиши лозим.

Фикрий кураш

Барча ваоситалар ва бор имкониятларини ишга солиш,

– фикрий курашдаги ҳизб табанний қилган асослардан оғишмаслик,

– етказилаётган фикр воқеини ўзлари очиқ–равшан тасаввур қилишлик,

– шарҳлаётганда бу фикр воқеини аниқ ҳис қилинадиган шаклда тасвирлаб бериш,

– куфр тўсиқ ўрнида қўйган барча фикрларни тарихий ва воқеий ходисаларга боғлаб, уларга мисол келтириб жонли мунозаралар пайдо қилиш билан фикрий курашни ҳис қилинадиган воқе устига курган бўладилар.

Сиёсий кураш

– уммат ва салтанат алоқаларига дархол қарши чиқишни бошлаш,

– фақат ҳалокатли зарбалардангина ўзларини эҳтиёт қилиши,

– ишларни уудалай олиш имконига қараб белгилаш,

– зарур ишларнинг бажарилишини талаб қилиш,

– ҳар бир содир бўлган ходисага муносабат билдириш,

– жамият кирдикорларини очиб ташлаб,

– алоқаларга қарши чиқишда ишларни ҳужумкор шаклда танқид қилиш билан уларни қаттиқ силкитиб ташлаш,

– келгуси манфаатларга қарши фикрий кураш ҳамда тартибли ва жамойй сақофатни ишга солиш,

Шу куннинг фойда асосидаги манфаатларига қарши:

– улар гуруҳлар, минтақа, ўлка ёки бир бутун умматга алоқадор бўлишдан қатъий назар умматнинг ҳақиқий манфаатларини қабул қилиб:

1. Улкан маблағларни самарасиз сарфланиши натижасида уммат бошига тушаётган зулмнинг воқеини сифатлаб берилади ва бу мавзудаги шаръий ҳукмга тўхталмасдан ҳокимга қарши нафрат кўзғатилади,

2. Бирор муаммони ҳоким нотўғри муолажа қилаётганида бу муаммонинг тўғри муолажасини Аллоҳнинг ҳукми билан баён қилинади,

Шу куннинг сиёсий манфаатларига қарши:

- вазирлар маҳкамасининг қандай ташкил қилинганини,
- уларнинг ҳукуматни қандай бошқараётганини,
- парламент мажлисининг ғафлатда экани ва уларни сиёсий доирага айлантирган демократиянинг ўзи арзимас нарска эканини,
- ажнабий давлат элчихоналарининг давлат ишларига аралашаётганини,
- оқсоқоллар ва сармоядорларнинг ҳукмрон синфларга ўз таъсирларини ўтказаётганларини

- вазирлар маҳкамаси ташкил қилинаётган ёки унга ишюч билдирилаётган пайтда,,
- парламентнинг навбатдаги мажлиси очилаётган ёки уларга алоқали ҳодисалар содир бўлаётган пайтда фош қилиш орқали, гоҳи шу куннинг манфаатларига қарши чиқиш билан қўшиб олиб борилади.

Бу ишларни диққат билан, онгли равишда татбиқ этиш жамият эшигини очилиши ёки ҳизбнинг ўзи уни очишига имконият яратади.

Ҳизб мақсади – салтанатни ҳокимлар қўлидан эмас балки ҳукмрон синф қўлидан,

- уни уммат билан салтанат ўртасидаги алоқаларга қарши чиқиш орқали,
- бу салтанатни исломий давлатга айлантириш учун,

– мавжуд салтанатни йўқотиш ёки уни парчалашга ёрдам берадиган салтанатни эмас, балки мавжуд салтанатни уммат воситасида олишдир.

Сўнгра мавжуд салтанатни шакли ва низомини ўзгартиради ҳамда Исломни татбиқ қилиш, Ислом рисолатини бутун оламга олиб чиқиш учун ҳаракат қилади.

Бунда:

1. Вазирликларнинг бири иккинчисидан афзал кўрилмай, ҳукмрон синфларнинг барчаси нишонга олинади,

2. Одамлар ўз манфаатларини рўёбга чиқишини идрок этишидан ҳизбни ҳукм юритиш ҳамда унга таъсир ўтказишдан узоқлашгирмаслиги учун:

– мавжуд салтанат ўз қовурғаларини ўзи синдириб ташлайдиган,
– ҳайбатини йўқотиб, одамларнинг унга таъмасини қўзғайдиган,
– ҳалқумидан олиб, ҳаётига барҳам берадиган қўл ва бармоқларни кўпайтирадиган,

– Ислом бошқарувига, Ислом Давлатига ва Ислом байроғига одамларнинг иштиёқини қўзғатадиган ҳолда, одамлар устидан ҳукм юритилаётган кайфиятга қарши, Ислом ҳукмларига мувофиқ равишда фақат ҳужум қилинаётган масаладаги шаръий ҳукмни баён қилиб берилишига жиддий эътибор берилиши лозим.

Лекин ишдан кўзланган ғоя ҳокимиятни қўлга олиш эмас:

– балки исломий ҳаётни қайта тиклаш ва Ислом даъватини бутун оламга ёйиш, бунинг тариқати эса ҳокимият эканлиги,

Масала ҳокимият тепасидагиларни парчалаш эмас балки:

– Ислом фикрларини жамиятда ҳукмрон фикрларга айлантириш орқали ҳокимият тепасидагиларни парчалаш ва шу ҳукмрон фикрлар орқали уларнинг қўлидан салтанатни тортиб олишдир.

Салтанатнинг пайдо бўлиши:

– давлат ўзи асосланадиган янги фикрнинг пайдо бўлиши билан пайдо бўлади.

–салтанат эса одамлар ўртасидаги алоқаларни мажбурий тарзда бошқариш бўлиб, у ҳам шу фикрларнинг ўзгариши билан ўзгаради.

– одамлардаги фикрнинг тушунчага айланиши, уларнинг дунёқарашини ҳам, манфаатларга қарашини ҳам ўзгартиради.

– бир минтақадаги одамларнинг манфаатларга қарашлари бир ҳил бўлса, улар ўз манфаатларини бошқарувчи салтанатни тиклайдилар.

– одамларнинг манфаатга қарашлари ҳар ҳил бўлса, улар бир неча гуруҳга бўлиниб кетадилар ва салтанат жамиятдаги кучли гуруҳнинг қўлига ўтади.

– ҳатто қабилачилик, демократик, исломий ва диктатура салтанати ҳам шахс салтанати эмас, балки гуруҳлар салтанатидир.

– ҳар қандай мамлакатда ҳокимиятга етишнинг тариқати, ҳаёт ҳақидаги муайян фикрларни пайдо қилиш, сўнг одамларнинг кўпчилиги ёки улар ичидаги кучли гуруҳнинг бу фикрларни розилик, қаноат ва қизиқиш билан қабул қилишларига эришишдир. Шунда табиий ва муқаррар равишда давлат вужудга келади.

– демак, салтанатни вужудга келтириш ва уни қўлга олиш учун – уммат ичида ҳаёт ҳақидаги муайян фикрларни пайдо бўлиши ва бу фикрларни розилик, қаноат ва қизиқиш билан қабул қиладиган кучли гуруҳнинг бўлиши шарт.

– умматнинг ўлчов, қаноат ва тушунчаларига зид бўлган ҳукмни татбиқ қилиниши, фақатгина умматнинг моддий ва фикрий қувватидан кучли моддий ва фикрий куч ёрдамида қилинадиган ташқи ҳужум орқали амалга оширилиши мумкин.

– умматнинг кўпчилиги ёки унинг ичидаги кучли гуруҳда исломий фикрларни вужудга келтириб, жамиятда улар асосида яшаш зарур эканлигини уларга ҳис қилдирадиган омил давлат ҳам, уммат ҳам эмас, ҳатто уммат орасидаги муфаккир шахслар ҳам эмас, агар улар шахс сифатида қолишса, балки – ҳизбдир.

Чунки давлат фикрий вужуд эмас, балки уммат қабул қилган тушунча, ўлчов ва қаноатлар мажмуасини умматга татбиқ қилувчи **ижроий** вужуддир. Давлат ўз вужудини умматдан олиб, умматнинг ҳаётий ва идрокий воқелигидан четга чиқиб кетиши мумкин эмас.

Уммат эса – бир эркак ва аёлдан келиб чиққан, фикрий, узвий ва жисмоний қувватлари бир–биридан фарқ қиладиган, ўлчов, тушунча, қаноатлари ва уларни ижро қилиш услублари хилма–хил ва мураккаб бўлишига қарамасдан, аслий фикрлар ҳукмронлик қиладиган, фикрлашда мана шу асосга чекланган **ижтимоий** вужуддир. Ҳеч бир халқ ва уммат жамой сифати билан ўзининг паст ва тубан бўлган умумий ҳаётга қарашини, анъанавий муштарак ўлчов ва қаноатларини ўзгартиришга қодир бўла олмайди.

Шахслар – шахс деган сифатлари билан – вужуд ҳисобланмайдилар
Шахс қанчалар қудратли бўлсада уммат ва давлат вужудига таъсир қила олмайди,

уларга улардан кучлироқ, вужудлик сифатига эга бўлган, бир вужудни ташкил қилиш имкониятини берувчи робита билан боғланган омиллардан таркиб топган вужудгина таъсир қила олади.

Ўлчовлар, тушунчалар ва қаноатлар:

- давлатнинг ҳуқуқий, умматнинг ижтимоий воқеи ни белгилайдиган,
- уммат ва давлатнинг ишларига таъсир ўтказадиган,
- уммат ва давлатнинг ҳаёт ишларида пойдеворлик вазифасини ўтайдиган **манбаъдир**.

Демак ўлчовлар, қаноатлар ва тушунчаларга манбаъ бўлишга,
– уммат ва давлатга таъсир ўтказишга,
– уларни пайдо қилишга, мустаҳкам ўрнатишга, муҳофаза қилишга, тўғрилаш ва алмаштиришга қодир нарсаси уммат ҳам, давлат ҳам, муфаккир шахс ҳам эмас балки ҳизбдир.

Ҳизб ва унинг вужудга келиши

Фикрларнинг хилма-хиллиги, тушунчаларнинг қарама-қаршилиги жамият муаммоси бўлиб, бу муаммо албатта шу жамиятдаги ҳизб ёки уюшмаларнинг бири томонидан тартибли ё тартибсиз, моддий ёки фикрий кураш орқали ҳал қилинади.

Ҳизб луғатда – кишининг қўшниси, ҳамроҳи дейилса,
Шариатда – жамиятда пайдо қилиш хоҳланаётган ва аъзолари иймон келтирган **фикратга** асосланган уюшма дейилади.

Фикрат, инсон истеъдоди билан ишлаб чиқилиши, қийин шароит ва вазиятлар натижасида юзага келиши, мантиқ ва илмий изланишлар натижаси ҳамда ваҳий орқали вужудга келиши мумкин бўлиб, буларнинг энг тўғри ва яхшиси, Аллоҳ Таоло томонидан юборилган фикрат – мабдадир.

Муфаккир – зехнида вужудга келган фикратга қатъий ишонса,
– у қаноатга айланиб, шахсий фикрдан тушунча ва ўлчовга кўчса,
– у бир жамоатда такрорланиб, қаноатлантирилиб, татбиқ қилинишга ўтса, жамоат ва унинг ҳар бир аъзосининг мулкига айланади.

– шунда у фикрлаш доирасидан одамларда ва сўнгра жамиятда мавжуд бўлиш ўрнига кўчади.

– фикрат уларнинг дунёқарашлари ва ҳаёт ишларини тартибга солиб уларга кучли таъсир қиладиган ҳукмрон фикрга айланади.

– натижада муайян тушунча, ўлчов ва қаноатларни ўзида мужассам этган кишиларни ақида ва ҳизбий сақофат асосида бирлаштирган **фикрий** вужуд, ҳизб ташкил топади.

Бу вужуд – уммат вужудининг эмас, умматнинг бир қисмидан иборат бўлган,

– давлат вужуди остида эмас, салтанат остида ҳаракат қиладиган,

– уммат ва давлатга таъсир кўрсатадиган, уммат ичида шаклланган ҳизбдир.

Вужудлар жанги

Ҳизб вужуд сифатида бир вақтнинг ўзида таъсирланиш хусусиятига эга бўлган давлат ва уммат вужудлари устидан ғалаба қозониш учун кураш олиб боради.

Кураш муддатини фикрий вужудини маҳкам ушлаши билан қисқартиради.

Ҳизб тушунча, ўлчов, қаноатлардан чекинмаса:

– тезда одамлар ичидаги кучли гуруҳ устидан ғалаба қозонади ва уммат вужуди ичида етакчи марказни эгаллайди,

– мана шу янги вужуд ёрдамида давлат вужудини қулатади,

– фикрий ва ижроий вужуд ёрдамида бошқа барча гуруҳлар устидан ғолиб чиқади ва уларни ягона уммат вужудида бирлаштиради.

– ҳизбнинг кураши фикрий ҳамда қаноат, ўлчов ва тушунчалар курашидир.

– у умумий алоқалар ва умумий манфаатларга ҳам қарши курашади.

Давлат – ижро қилиш ҳуқуқига эга бўлган салтанатдан,

вужуди – ижро қиладиган ўлчов, қаноат ва тушунчалардан иборат.

Уммат – фикрий, узвий ва жисмоний қувватлари турлича бўлган инсонлардан,

вужуди – ижро қилинадиган ўлчов, қаноат ва тушунчалардан иборат.

Ҳизб – одамлар жамоаси ҳамда тушунча, ўлчов ва қаноатлардан,

вужуди – тушунча, ўлчов ва қаноатлар манбаи бўлган фикратдан ҳамда тушунча, ўлчов ва қаноатлар билан одамлар жамоасини боғлаб турган ақида ва ҳибий сақофатдан иборат

Демак ҳизб:

– тушунча, ўлчов ва қаноатларни парчалаб ташлаш билан салтанатни эмас, балки давлатнинг вужудий сифатини парчалаш учун,

– тушунча, ўлчов ва қаноатларни парчалаб ташлаш билан умматни ёки унинг бирор аъзосини эмас, балки умматни қўлга олиш, шаънини кўтариш, тубан вужудни гўзал, юксаклик ва улуғлик билан ажралиб турувчи вужудга айлантириш учун унинг вужудидаги бузуқ сифатларни парчалаб ташлаш учун фикрий вужуд сифатида бу икки вужуд билан курашади. Бу вужудлар курашидир. Кураш иккала вужуд билан

бўлсада, давлатнинг вужуди ҳокимиятга эга бўлгани учун, курашнинг унга қаратилгани очик кўриниб туради.

Шунинг учун ҳизб муваффақиятсизликка учрамаслиги, курашда кучсизланиб, вужудий сифатини зайифлаштириб юбормаслиги учун:

- жамиятга ёлғиз фикрий вужудий сифат билан кириши,
- бошқа бирор сифат ва вужудий сифатга асосланмаган амални шерик қилмаслиги лозим.

Бу вужуд давлат ва умматнинг шахсияти каби қуввати, ҳайбати ва ўзи ҳам ҳис қилинадиган шахсиятдир.

Мана шу шахсият ва вужуд кураш майдонига киради ва умматга етакчилик қилиш, кейин салтанат тизгинини қўлга олиш ва бу шахсиятни уммат ўзининг шахсияти қилиб олиш учун ва умматнинг шахсиятини ҳизб ўзининг шахсияти қилиб олиш учун ҳаракат қилади.

Ҳизб жамият ичкарисига осонлик билан тезроқ киришга имкон тополмай, жамият эшиги олдида туриш вақти чўзилиб кетганда:

- Росул...нинг сийратларини таъвил қилиш, ҳизбнинг фикр ва нашраларини шарҳлаш ҳамда воқедадан мисоллар келтириш билан,

Ҳизб жамият ичкарисига киргач эса:

- Ислоҳ воситалари заиф, куфр воситалари эса кучлилигини баҳона қилиб ўз райларидан қайтаришларга йўликади.

Бу тўсиқни ҳизб – ўзининг ақидавий ҳақиқати ва мабдаий хусусиятини тиниқ идрок этиши,

- ўзи табанний қилган услуб ва воситаларига фикратга аҳамият бергани каби жиддий аҳамият бериши,

– табанний қилган фикрий, сиёсий ва идорий райларининг барчасини йигитлар онгида мутлақо иккиланишсиз, тўла қаноат, розилик ва хотиржамлик билан мустаҳкам ўрнатиши,

- услуб ва воситаларини онгли равишда, ўз фикрат ва тариқати асосида амалга ошириши,

– ўзининг зотий қийматларини тўла сақлаган ҳолда жамиятдан таъсирланмай, бошқаларга бўлган ишончни сусайтириб, жамиятни ўзгартириши ҳамда

- қатъий ҳаракат қилиши билан бу тўсиқ ва қийинчиликларни енгиб ўтади.

Жамиятга кириш режасини амалга ошириш услублари

Ҳизбнинг вужуди унинг жиҳозини англатмайди, балки у бундан кўра камрови кенгрокдир. Ҳизб вужуди – тушунча, ўлчов ва қаноатлар манбаи бўлган фикратдан ҳамда тушунча, ўлчов ва қаноатлар билан одамлар жамоасини боғлаб турган ақида ва ҳизбий сакофатдан иборат. Ҳизбий амалларни ҳизб жиҳозлари бажаради.

- ҳизб йигитларининг ҳалқалар бериши ва жамиятга боғланишини,
- маҳаллий жиҳознинг тартибли ва жамоий сакофат беришини,
- даъватни бошқариш, мунозараларга тааллуқли тартиботларни қўллашини,
- йигитларни кучайтириш учун муайян услубларни жорий қилишда давом этишини,
- буйруқларни салоҳиятга эга шахсга онгли равишда итоат қилган ҳолда, бир бугун вужуд кўриниб турган суратда бажарилишини,
- ҳар бир ҳизбий маҳаллий лажнадан узилиб қолган тақдирда ҳам ички туртки асосида ҳаракат қилишини,
- маҳаллий лажна ҳам вилоят лажнасидан узилиб қолса, ўз шахсий турткиси асосида ишни давом эттиришни таъминлаш, яъни ҳизбни бошқариш вилоят лажнасининг ишидир.

Вилоят лажнасининг моҳияти:

- ҳизбни бошқарадиган, бир ўлкада ҳизб сифатида ҳаракат қилиб, ҳизбнинг сиёсий кўринишини намоён қиладиган вилоят лажнаси бўлиб,
- ҳизбни уммат ичида фикрий жиҳатдан кўрсатганидек, сиёсий жиҳатдан ҳам кўрсата олиши вожиб, чунки сиёсат ҳизбнинг ташқи кўриниши, фикр эса унинг табиатидир

Вилоят лажнасининг ишлари:

1. салоҳияти фақат мўътамадга берилган ижроий ишлар,
2. лажна сифатида лажнанинг ўзига берилган ўз минтақасидаги идорий ишлар.

Қарор қабул қилиши:

- фикрга олиб борадиган райларда энг тўғрисига эргашилади,

– агар райларда битта фикрга таслим бўлинмаса, ҳар қандай нарсадан қатъий назар мўътамад фикри қувватланади.

– амалга олиб боровчи райларда эса кўпчиликнинг фикрига эргашилади.

Вилоят лажнаси жамиятга кириш учун белгиланган режани ижро қилишда қабул қилинган услубда ҳаракат қилди.

1. Қиёдат тарафидан келаётга буйруқларни бажариш.

2. Қиёдат тарафидан келган баёнот, варақа, эслатма ва бошқаларни босиб чиқариш ва тарқатиш

Вилоят лажнаси ўзи тарафидан жамиятга киришни амалга ошириши:

– одамлар манфаатлари борасида салтанат ва уммат ўртасидаги алоқаларга дарҳол қарши чиқишни бошлаб юбориш,

– варақалар чиқариш,

– мақсадли зиёратлар ва жамият билан боғланишни йўлга қўйиш,

– услублари аниқ белгиланган ҳолда мулоқотлар ўтказиш,

– матбуот томонидан бўлиш шарти билан бир неча маҳаллий газеталар чиқариш,

Ҳаракат бирлиги, тўғрилиги ва соғломлигини сақлаш учун:

– барча ҳаракатлар ҳизб табанний қилган фикрлар, ҳукмлар ва сиёсий райларга мувофиқ бўлиши,

– вилоят лажнаси тарафидан чиқарилаётган варақа ва журналлардан қиёдатга нусха юборилиши,

ҳар икки ҳафтада таҳририй мактуб ва ҳар икки ойда бир марта қиёдатга элчи юбориши,

– ҳаракатни қисмларга бўлишга жиддий эътибор беради ва чуқур баҳс қилинади,

– вилоят лажнаси қисмларга бўлишда йўл қўйган ҳатоларни қиёдат тузатади.

Вилоят лажнаси бу даврда ҳизбий мустаҳкамланишни ва уммат билан алоқаларни кучайтиришни амалга ошириш учун:

Ҳизб жисмига нисбатан:

- ўзлари аланга ичида, жанг майдонида бўла туриб, уйғотилганларидан кейин яна уйқуга кетганлар учун ачинилмайди,
- ҳизбийларни фақат ёрдам кўрсатадиган ёки фахрий аъзолик учун кўпайтирмай,
- вилоят лажнасининг салобати ва амал қилиш қудрати мукаммал бўлиши,
- ҳар бир аъзоси халқа олиши ва халқа бериш, шахрий халқаларга қатнашиши, топширилган вазифаларни мукаммал бажариши учун,
- шахсларда ҳизб сақофатини кучайтиришга эътибор бериши лозим.

Умнатга нисбатан:

- умнат райига зид райларни очиқлик ва журъат билан, қўполлик қилмай,
- умматни қутқариш, тубан ҳолатдан юксалтириш учун ҳаракат қилаётганини бағри кенглик билан баён қилиб бериши лозим.

Вилоят лажнаси ҳизб табанний қилган қоидаларни тушуниш ва татбиқ қилишга жиддий эътибор беради.

- масъулият жамоат орасида салоҳият бўлинганига қараб бўлиниб – эътиборсизлик келиб чиқмаслиги,
- ижро қилиш талаб қилинаётган куч ва қувватнинг – бир шахсда мавжуд бўлмагани учун – «салоҳият якка тартибда, амал қилиш эса жамоий бўлади»

– мўътамад вилоят лажнаси ёки маҳаллий жиҳоз аъзоларининг хоҳлаганидан ёрдам олади,

– мўътамад пойтахтда бўлиб, даъват учун керак вақтда уни тарқ этади.

– вилоят лажнаси аъзолари шаҳарларни белгиланган ва муқаррар суратда зиёрат қилишлари вожиб.

Жамиятга кириш шакли

Ҳизб кириш учун ҳаракат қилаётган жамият ғайри исломий жамият бўлиб, унга кириш Исломнинг қуфрга қарши кириши шаклида бўлиши шарт.

– жамиятга фикрларнинг дипломатик йўл билан киритилиши, Исломни жамиятдан узоқлаштириб юборади.

– демак, жамиятга кириш учун қўйиладиган биринчи қадам тушунчалар, қаноат ва асосий ўлчовларни ақидавий услуб билан парчалаб ташлашдир.

– жамиятга соф Исломдан бошқа бирор нарсани киришига йўл бермаслиги лозим,

– чунки ҳизбнинг жамиятга кириши куфр устидан исломнинг ғалаба қозониши бўлади.

Ҳизбнинг жамиятга киришини тўсиш учун куфр жамияти унинг эшиги олдига:

«Ватанпарварлик», «Социализм», «Ҳарбий иттифоқларга қўшилмаслик», «Демократия», «Исломнинг маслашувчанлиги», «Сиёсат бошқа, дин бошқа», «Бошқа умматлардаги мослашувчанликдан фойдаланиш», каби сиёсат ва қонун чиқаришдаги асосий ўлчовлардан иборат **зулфин ва қулфлар** қўяди.

– бу фикрларнинг сохталигини фош қилиб, парчалаб ташлаш билан жамиятга кириш осонлашади.

Ҳизб жамиятга кирганда давлат ҳокимлари:

– жамиятда бетайинликни пайдо қилиш, ўзлари ўтирган жойни сақлаб қолиши учун:

«Исломга зид эмас», «Яшаш даражасини кўтариш», деган никоб остида исломий бўлмаган ҳар қил фикрларни жамиятга киритишларига йўл қўймаслиги, уларни парчалаб ташлаш учун уларга ҳужум қилиши,

– ҳизб табанний қилмаган бирорта фикрни кўтариб чиқмаган ҳолда, табанний фикрларга зид илсомий фикрларни ундаги тушуниш йўлини баён қилиб бериш орқали ҳал қилиши,

– ҳизбдан бошқалар тарафидан тарқатилган исломий райларни ҳизб райига зид бўлса, мунозарага зарурат бўлса мунозара қилиш, зарурат бўлмаса эртиборсиз ташлаб қўйиши билан, жамиятда пайдо бўлиш хавфи бўлган бетайинликни олдини тўсади.

Ислом билан куфр ўртасидаги бу кураш куфр енгилиб, Ислом ғолиб бўлгунича давом этаверади.

Учинчи босқич

– ҳокимиятга етишна боғлиқ бўлиб бунинг учун қилинадиган ишлар:

1. Сараланган гуруҳ ҳизбий уюшма воситасида Мабдани бирданига, ҳеч қандай шерикчиликсиз, вазиятлар қандай бўлишидан қатъий назар, инқилобий равишда татбиқ этиш учун ҳокимиятни уммат орқали олади,

– сўнгра Давлатни назорат қилиш учун умматга етакчилик қилади ҳамда Ислом юртларида ва оламнинг бошқа ерларида Ислом даъватини ёйди.

Ҳизб ут-Тахрир - Исломий Давлатни барпо қилишнинг, унинг боқий қолишининг, Исломни тўғри татбиқ этилишининг, бу татбиқнинг давомли бўлиши ва Исломий даъватни оламга ёйилишининг **ҳақиқий кафолатидир!**

Сўнгра ўз тариқати асосида Давлатни назорат ва муҳосаба қилади, Умматга етакчилик қилади ва оламга Ислом даъватини олиб чиқишда давом этади.

2. Сиёсий бўлишига боғлиқ бўлиб, булар ҳизбдан қуйидагиларни талаб қилади:

– умматга етказилмоқчи бўлган фикратни ҳизб жисмига сингдириб, фикратга қилинаётган даъватни ҳизбга даъват қилиш билан бирга олиб боришни,

– умматга ҳизбий ҳаёт ва ҳизбий амаллар сув ва ҳаводек зарур эканлигини тушунтириш, амалдан тўсувчи нарсаларни олиб ташлаб, ҳизбий ҳаётда табиий ҳаракат қилишга очиқ даъват қилишни,

– умматга қабул қилган фикратини олиб келган ҳизбни ҳам ўз бағрига олиши, ҳизбсиз яшаши мумкин эмаслигини тушунтиришни,

– жамоий сакофат беришда ҳизбнинг жамиятга раҳбар эканлигини тушунтиришни,

– ҳукми ўз воқеига туширадиган, асосларига боғлайдиган динамик фикрлар ишлатиш билан одамларни уйғотиш, эътиборини тортиш, ҳаяжонга солиш ва ишончларини қозонишни,

– ҳизб жисмини пок сақлаш, ишонч ва ростгўйлик билан умматга намуна бўлишлари учун, табанний фикрлар орқали хужайраларга сайқал бериш ва муҳофаза қилишни,

– умматнинг ҳато фикрий пойдеворини ўзгартириш учун, узлуксиз ва жиддий ҳаракат қилишни,

– уммат ҳизбни рад этганда сабр қилиб, умид билан умматга чиройли ва ҳикмат билан муомала қилишда давом этишни,

– умматда содир бўладиган қаршилик ва қўполликларга, вазият ва натижаларга аҳамият бермасликни,

– куфрни парчалаб, Исломни тиклашда Росулulloҳ Ҷ ва у зотнинг саҳобаларидан ибрат олган ҳолда, мақсадларни ошкора амалга оширишни талаб қилади.

